

Jeesus voittaa - Paholainen häviää

”Lohikäärmeen raivo yltyi, ja se lähti sotimaan naisen muita lapsia vastaan, niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle.” (Ilm. 12:17.)

Avaintekstit:

Ilm. 12;
Ef. 5:25–27, 32;
Fil. 3:9;
Dan. 7:25;
Jes. 14:12–14;
Ilm. 13:14–17.

Cormac O’Brien nostaa esiin kirjassaan *Outnumbered: Incredible Stories of History’s Most Surprising Battlefield Upsets* kertomuksia armeijoista, jotka selvästä alivoimastaan huolimatta silti voittivat. Kirjassa kerrotaan Hannibalin Karthagon armeijasta, joka 55 000 sotilaan voimin voitti ”voittamattoman” Rooman armeijan, jonka vahvuus oli 80 000 miestä. Siinä kerrotaan myös hämmästyttävä tarina Aleksanteri Suuren kreikkalaisesta armeijasta, joka voitti Persian valtakunnan.

Mekin olemme elämän ja kuoleman taistelussa kavalaan vihollista vastaan. Olemme alivoimaisia ja taistelemme ylivoimaista vihollista vastaan. Pahan voimat vaikuttavat voittamattomilta. Näyttää siltä, että menetykset ovat väistämättömiä ja meitä odottaa varma tappio. Voitto ei tunnu saavutettavalta. Inhimillisestä näkökulmasta katsottuna vaikuttaa siltä, että Paholaisen voimat hukkavat meidät.

Mutta kiitos Jumalalle, vaikka olemme alivoimaisia, vaikka onnistumismahdollisuutemme ovat (inhimillisesti ajatellen) olemattoman pienet, vaikka Paholaisen hyökkäykset ovat ankaria, me tulemme Jeesuksen ansiosta lopulta voittamaan. Raamatun viimeisen kirjan, Ilmestyskirjan, teema on tämä: Jeesus voittaa, Paholainen häviää. Tämän taistelun ydin löytyy pääpiirteissään Ilmestyskirjan 12. luvusta, joka on tutkistelumme keskiössä tällä viikolla. Tämä tutkistelu antaa hyvän perustan ymmärtää Ilmestyskirjan 14. lukua ja kolmen enkelin sanomaa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 1.4.2023

TAISTELU TAIVAASSA

Ilm. 12. luku esittelee dramaattisia tilannekuvia ikivanhasta hyvän ja pahan välisestä taistelusta, joka alkoi taivaassa, mutta päättyy maan päällä. Ne kuljettavat meitä ajan virran halki: kapinan alusta taivaassa aina Paholaisen ankariin hyökkäyksiin Jumalan kansaa vastaan viimeisinä päivinä.

Lue Ilm. 12:7-9, jossa kuvataan hyvän ja pahan välistä kosmista taistelua. Miten on mahdollista, että tällaista saattoi tapahtua taivaassa? Mitä jakeet kertovat vapaan tahdon ja valinnanvapauden todellisuudesta?

Vapaus valita on Jumalan hallinnon perusperiaate sekä taivaassa että maan päällä. Jumala ei luonut robotteja, ei taivaaseen eikä maan päälle. Jumalan kuviksi luotuina me ihmiset voimme tehdä moraalisia valintoja.

Valinnanvapauden voima liittyy kykyyn rakastaa. Jos valinnanvapaus riistetään, samalla tuhotaan kyky rakastaa, sillä rakkautta ei voi koskaan pakottaa. Rakkaus on vapaan tahdon ilmaus. Jokaisen enkelin oli tehtävä valinta joko vastata Jumalan rakkauteen tai kääntyä hänestä pois itsekkyydessä, ylimielisyydessä ja ylpeydessä. Kuten taivaalliset enkelit joutuivat rakkauden kohtaamina tekemään iankaikkisen valinnan, samoin meidän pitää tehdä iankaikkiset valintamme maailman viimeisessä taistelussa, jota Ilmestyskirja kuvailee.

Suuressa taistelussa ei ole koskaan voinut ottaa puolueettonta kantaa (ks. Luuk. 11:23), eikä voi maailman viimeisessä sodassakaan. Kuten jokainen enkeli valitsi joko Jeesuksen tai Luciferin, samoin jokainen ihminen joutuu lopun aikana tekemään viimeisen peruuttamattoman päätöksensä. Kuka saa uskollisuutemme, palvontamme ja kuuliaisuutemme? Tämä on aina ollut ihmiskunnan suuri kohtalonkysymys, ja niin se tulee olemaan myös maailmanhistorian viimeisessä käännekohtassakin.

Hyvä uutinen on tämä: Ilm. 12. luku kuvailee Kristuksen voittoa tuossa taistelussa, ja meidän ei tarvitse tehdä muuta kuin valita olla hänen puolellaan – voittajan puolella. Voimme valita puolen, jonka jo etukäteen tiedämme voittavan!

Kuinka pyhä asia valinnanvapaus onkaan Jeesukselle, joka antoi meille vapaan tahdon siitä huolimatta, että tiesi sen johtavan hänen ristinkuolemaansa (ks. 2. Tim. 1:9)?

PAHOLAISEN HYÖKKÄYS

Jo alusta lähtien Paholainen yritti tuhota Kristuksen (ks. Ilm. 12:4, 5). Jokainen yritys on epäonnistunut. Esimerkiksi Kristuksen syntymän yhteydessä enkeli varoitti Joosefia ja Mariaa Herodeksen pahoista aikeista, ja perhe pakeni Egyptiin. Jeesus kohtasi Paholaisen houkuttelevimmat kiusaukset erämaassa lainaamalla kirjoituksia ja vastaamalla: "On kirjoitettu". Näin Jumalan sana antoi hänelle suojaa. Ristinkuolemassaan hän paljasti rakkautensa suuruuden ja vapautti meidät siltä rangaistukselta, jonka synnin tuomio oli langettanut yllemme. Ylösnousemuksessaan elävä ylipappimme antoi meille voiton synnin voimasta elämässämme.

Lue Ilm. 12:4-6, 9. Ef. 5:25-27, 32 ja Ps. 2:7-9 ja tulkitse seuraavat symbolit:

Lohikäärme _____

Nainen _____

Poikalapsi _____

Rautainen sauva _____

Raamatussa sauva on symboli vallasta ja hallitsevasta asemasta. Rautainen sauva on symboli särkymättömästä, kaikkivoivasta ja voittamattomasta valtiudesta. Jeesus kohtasi jokaisen kokemamme kiusauksen, mutta hän voitti ne. Paholainen on kukistettu vihollinen. Kristus on voittanut hänet elämässään, kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan. Siksi mekin voimme olla voitokkaita. Kristuksen voitto Paholaisesta oli täydellinen, mutta suuri taistelu Kristuksen ja Paholaisen välillä ei ole vielä ohi.

Hyväksyessämme uskossa sen, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme, syntivelkamme peruutetaan ja syntimme annetaan anteeksi. Seisomme täydellisinä Jumalan edessä, Kristuksen vanhurskauteen peitettyinä. Kuten Paavali kirjoittaa: "Näin minulla ei enää ole mitään omaa, lain noudattamiseen perustuvaa vanhurskautta, vaan se vanhurskaus, jonka perustana on usko Kristukseen ja jonka Jumala antaa sille, joka uskoo." (Fil. 3:9.) Jos me saamme anteeksi, ei ole mitään, mistä meitä voidaan syyttää. Jeesus voitti ikuisiksi ajoiksi kaiken sen, mitä synti saattoi tehdä hänelle. Hän hyökkäsi täydellä voimalla pahaa vastaan ja kukisti sen. Kun vastaanotamme Jeesuksen uskossa, hänen voittonsa on meidänkin voittomme.

JEESUKSEN VOITON VASTAAN- OTTAMINEN

Kuten Raamattu todistaa, Jeesus ei ole koskaan hävinnyt yhtäkään taistelua Paholaista vastaan. Hän on suuri Voittaja! Hän on voittanut pahan voimat. On helppo uskoa, että Jeesus voitti Paholaisen kiusaukset; vaikeampaa on uskoa, että Kristuksen voitto on myös meidän voittomme.

Lue Ilm. 12:10. Mitä rohkaisua saat siitä, että sinun syyttäjäsi on "syösty alas"?

Vaikka taistelu yhä riehuu maan päällä, Paholainen on hävinnyt. Piste. Voitto ei tarkoita vain Kristuksen lopullista voittoa ihmiskunnan historian loppuhuipentumassa, vaan se on totta myös henkilökohtaisen elämämme taisteluissa pahan valtaa ja voimia vastaan. Jotkut kristityt elävät turhautuneessa tappiomielialassa. He toivovat voittoa jostakin asenteesta tai tavasta, mutta eivät koskaan ymmärrä Kristuksen voiton todellisuutta omassa elämässään.

Lue Ilm. 12:11. Minkä vakuuden voitosta Kristus antaa tässä?

Ilmestyskirjan seitsemälle seurakunnalle annetuissa viesteissä käytetään seitsemän kertaa ilmaisua, "se, joka voittaa". Ilm. 12:11 löydämme jälleen ajatuksen voittamisesta. Sana "voittaa" on alkukielellä nikaō. Se voidaan kääntää 'valloittaa, olla ylivoimainen, voittaa tai selviytyä voitokkaasti'. Huomaa, miten voitto on meille mahdollinen. Ilm. 12:11 vahvistaa, että se on mahdollista vain Karitsan veren kautta.

Ilm. 5:6 Johannes katselee profeetallisessa näyssä taivaalle ja näkee Karitsan, joka "oli kuin teurastettu". Kristuksen uhri on koko taivaan huomion keskipisteenä. Ei ole mitään ylevämpää, joka voisi osoittaa Jumalan loputtoman ja käsitämättömän rakkauden, kuin risti.

Kun vastaanotamme uskossa sen, mitä Kristus on tehnyt hyväksemme, meidän velkamme perutaan, ja me seisomme täydellisinä Jumalan silmissä. Syntimme on annettu anteeksi (Kol. 1:14; Ef. 1:7; Kol. 2:14), ja syyttäjä "on syösty alas" (Ilm. 12:10). Olemme lunastettuja, pelastettuja ja voittajia, ei omien ansioittemme tähden, vaan Kristuksen meidän puolestamme saavuttamien voittojen tähden.

NAINEN ERÄMAASSA

Lue Ilm. 12:6 ja vertaa saman luvun jakeisiin 14-16. Kiinnitä huomiota ajanjaksoon, Paholaisen hyökkäykseen naista (Jumalan seurakuntaa) vastaan ja Jumalan huolenpitoon kansastaan. Mistä jakeet oikein puhuvat?

Nämä 1 260 päivää, joista Ilm. 12:6 puhuu, ovat rinnakkaisilmaus Ilm. 12:14 mainitulle ajanjaksolle ”vuosi, kaksi vuotta ja puoli vuotta”. Tätä samaa ajanjaksoa kuvaava aikaprofeetia löytyy myös Dan. 7:25, Ilm. 11:2, 3 ja Ilm. 13:5. Koska jakeissa käytetyt ilmaukset ovat profeettallisia symboleita (kirjaimellisesti ei ollut siivekstä naista, joka olisi lentänyt erämaahan), me sovellamme näihin profetioihin myös profeettallista aikakäsitettä eli periaatetta, jossa yksi päivä vastaa yhtä vuotta (ks. esim. 4. Moos. 14:34 ja Hes. 4:4-6). *Andrews University Study Bible* -Raamatun kommentissa koskien kohdan Ilm. 11:2 profeettallista aikajaksoa sanotaan: ”Historisoivaa tulkintaa tukevat tutkijat ovat yleensä ymmärtäneet 1 260 profeettallisen päivän tarkoittavan 1 260:tä kirjaimellista vuotta, jotka alkoivat vuonna 538 jKr. ja päättyivät vuoteen 1798 jKr.” (s. 1 673; kommentti kohtaan Ilm. 11:2.) Turmeltuun kirkko yhdessä turmeltuneen valtion kanssa sortii, vainosi ja toisinaan jopa surmasi Jumalan uskollista kansaa.

Raamattuun uskoviin kristittyihin kohdistuva kiivas vaino oli hyvän ja pahan välisen taistelun jatkoa. Pimeän keskiajan jälkeen, uskonpuhdistuksen aikaan tultaessa, ihmiset olivat valinnan edessä. Olisivatko he uskollisia Jumalan sanalle vai hyväksyisivätkö pappien ja kirkon johtomiesten opetukset? Jälleen kerran totuus voitti. Jumalalla oli kansa, joka oli uskollinen hänelle voimakkaan vastustuksenkin edessä.

Näissä jakeissa ilmaistaan Jumalan huolenpito kansastaan. Ilm. 12:6 puhuu Jumalan valmistamasta turvapaikasta. Ilm. 12:14 kertoo, että naisesta pidetään erämaassa huolta (elätetään [VKR]/ruokitaan [RK 2012]). Ilm. 12:16 lisää vielä, että ”maa auttoi naista”. Ankaran vainon aikoina Jumala piti seurakunnasta huolta. Näin hän tekee myös lopun aikana.

Kuvaile oman elämäsi koettelemusten ja vaikeuksien aikaa, jolloin olisit voinut lannistua, mutta Jumala tarjosi sinulle turvapaikan ja ravitsi sinua haasteittesi keskellä. Miten Jumala tarjosi tukeaan silloin, kun sitä eniten tarvitsit?

JUMALAN LOPUNAJAN JÄÄNNÖS

Paholainen on ollut sodassa Kristusta vastaan taivaassa aloittamastaan kapinasta lähtien (Ilm. 12:7). Paholaisen tavoite on aina ollut kaapata koko maailmankaikkeuden hallintavalta itselleen (Jes. 14:12-14). Maailmanhistorian viimeisinä aikoina hänen huomionsa keskittyy Jumalan kansaan. Ilm. 12:17 kertoo, että lohikäärme (Paholainen) raivostui naiselle (seurakunnalle) ja lähti käymään sotaa hänen muita jälkeläisiään vastaan. Ilmaus ”muuta lapsia vastaan” on käännetty englanninkielisessä King James -raamatunkäännöksessä ilmaisulla ”jäännöstä vastaan”. Jumalan jäännös pysyy uskollisena Kristukselle, kuuliaisena hänen totuudelleen ja uskollisena häneltä saadulle tehtävälle.

Lue Ilm. 12:17. Mitkä Jumalan jäännöskansan, hänen viimeisten päivien seurakuntansa, ominaisuudet löytyvät tästä jakeesta?

Paholainen (lohikäärme) on vihainen naiselle, Jumalan seurakunnalle. Hän on raivoissaan niille, jotka pitävät Jumalan käskyt, ja hän tekee kaikkensa tuhotakseen heidät.

Lopulta hän yllyttää säätämään lain, jonka mukaan Jumalalle uskolliset eivät saa ostaa eivätkä myydä, ja heidät on lupa vangita ja tappaa (Ilm. 13:14-17). Jos Paholainen ei pysty tuhoamaan Kristusta, hän pyrkii tuhoamaan ne, joita tämä eniten rakastaa, eli Kristuksen seurakunnan. Maailman viimeisessä sodassa ei keskitytä Lähi-itään ja sen konflikteihin; siinä keskitytään hyökkäämään Jumalan kansan ajatusmaailmaa vastaan kaikkialla maailmassa. Kyse on taistelusta kahden vastakkaisen voiman välillä: Kristuksen ja Paholaisen. Kukaan ei ole puolueeton.

Keskeinen kysymys viimeisessä taistelussa on: ”Kuka saa uskollisuutemme? Kenelle olemme kuuliaisia?” Taivas kutsuu Jumalan armosta lunastettuja uskovia, jotka ovat niin viehtyneitä Kristuksen rakkauteen, niin sitoutuneita hänen asialleen, niin hänen Henkensä voimaannuttamia ja niin kuuliaisia hänen käskyilleen, että ovat valmiita kohtaamaan jopa kuoleman hänen asiansa puolesta.

Maailmamme kulkee kohti suurta kriisiä. Jeesuksen ansiosta ja hänen avullaan voittomme on kuitenkin varma – kunhan pysymme hänen yhteydessään. Sen me teemme uskon kautta – uskon, joka johtaa kuuliaisuuteen. Kaikki riippuu omasta valinnastamme.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Tietyssä mielessä voisimme väittää, että Jumalalla ei ollut vaihtoehtoa: jos hän halusi olentoja, jotka voisivat rakastaa häntä ja toisiaan, hänen täytyi luoda heidät vapaiksi. Jos he eivät olisi vapaita, he eivät voisi rakastaa. Mitä maailmankaikkeutemme olisikaan ilman rakkautta? Se olisi vain, kuten jotkut väittävät, aivoton kone, joka työskentelee tiukkojen syyn ja seurauksen lakien alaisena, eikä meillä olisi vapaata tahtoa tai mahdollisuutta valita. Me olisimme vain alkeishiukkasista koostuvia liha- ja verimöykkyjä, jotka noudattavat vain fysiikan lakeja. Ei mikään kovin kaunis kuva, eikä se edusta sitä, minkä tiedämme olevan totta. Kuka meistä ajattelisi esimerkiksi, että rakkautemme vanhempiamme, lapsiamme ja puolisoamme kohtaan on vain atomien tietynlaisista järjestäytymistä?

”Koska rakkauden laki on Jumalan hallituksen perustana, kaikkien älyllisten olentojen onnellisuus riippuu heidän täydellisestä sopeutumisestaan sen suuriin vanhurskauden periaatteisiin. Jumala odottaa kaikilta luoduiltaan rakkauden palvelusta – hänen luonteensa arvostukseen perustuvaa palvelusta. Hän ei pidä vähääkään pakollisesta kuuliaisuudesta vaan antaa kaikille tahdon vapauden, jotta häntä palveltaisiin vapaaehtoisesti.

Niin kauan kuin kaikki luodut suostuivat rakkauden kuuliaisuuteen, koko Jumalan kaikkeudessa vallitsi täydellinen sopusointu. Taivaallisten joukkojen ilona oli täyttää Luojansa tahtoa. Riemuiten he heijastivat hänen kirkkauttaan ja kaiuttivat hänen kiitostaan. He rakastivat Jumalaa yli kaiken ja toinen toistaan luottamuksellisesti ja epäitsekästä. Taivaallista sopusointua ei rikkonut yksikään soraääni.” (1A0 14.)

Keskustelunaiheita:

1. Miksi Ilm. 12. luku on sopiva johdanto kolmen enkelin sanomalle, varsinkin tulevaa lopunajan konfliktia silmällä pitäen?
2. Miten Ilm. 12. luku antaa sinulle varmuutta niihin kiusauksiin ja koettelemuksiin, joita kohtaat päivittäisessä elämässäsi?
3. Jotkut uskovat, että tekemme määräytyvät pitkälti perimämme ja ympäristömme perusteella. Oletko samaa vai eri mieltä? Mikä osa omalla valinnallamme on käyttäytymisemme määrittämisessä? Keskustelkaa oman valintamme ja elämässämme vaikuttavan Jumalan voiman välisestä suhteesta.